

چرپه بینک

شماره‌ی بنیاده‌م کانی نیوئه م خانووه نو «۹» نه فه‌ری بی
زیادو که من .. به دایک و باوکه‌وه ... ئمه وا ، هیشتا حیساب
بوئه‌م کانی نه کراوه که دوو مانگی تر بیشکه چه پره‌که که پر
ده‌کاته‌وه .. له رووخساردا مناله‌کان گشتیان له دایکیان
نه کدن .

«تیبینی : ژنه ... یان دایکی مناله‌کان ، ئافره‌تیکی بالا
به رزه‌ی چوار شانه‌ی نسمه‌ره ...» مناله‌کانیش جوانن ئیسک
سووکن .. به لام له بار چلک و توزو خولو چلم ؛ رووخساریان
دزیو ده‌نووینی ... له گهل ئم هه موو پیس و پوخلی‌یه ش .. به
ده‌گمن نه خوش ده‌که‌ون ... بوپی کالتاه یان پی دی هه رکه
ده‌بیستن یه کیک نه خوشه .. ده‌لین «بنیاده‌م چون نه خوش
ده‌بیت» .

- کابرا .. یان زرار .. یان خانه‌خوی -

پیاویکی کله‌گتی باریکه‌له‌یه .. لاوازه .. له لاوازیان چاوی
قوول بورو .. لهم دیوایی یه به «فه‌راش» له نه خوشخانه‌ی نیو
شار دامه‌زراوه .. جلو به‌رگی تاییه‌تی فه‌راشی ده‌پوشی .. ده‌نا
هه رکه‌سیلک زراری دیبیت ده‌توانیت سویند بخوات ..
له کورته‌کو شه‌لواریکی بورو کلاو جامانه‌یکی چلکن زیاتر
هیچی تری له به‌را نه دیو .. نازانی جل کورپن چی یه ... هه ر
بهم به‌رگه ... چون به ده‌گمن بوزه‌ماوه‌ند ده‌بروات ،
هه رواش - به‌ره و مزکه‌وت بون «تازی‌یه» ده‌جیت ... ته‌بیعاتی
وایه ، نه «جا»ی نه «گوشت» ، نازانی تامیان چی یه ..
خواردن و خواردن وه یان به زینه مه‌سره‌ف ده‌زانی .

ئەم بونه‌یه و

پیویست ناکات باس له ژنه‌که‌ی بکرنی .. چونکه ئافره‌تیک
بئی و ئه‌وه‌نده ساله هاوسه‌ری زه‌لامیکی وهک زرار بیت ..
سے‌یره له و نه چیت !

له قته‌ی بەکەم

خانویکی کون ... له خشتی قور درووست کراو ..
که وتوته نیوان دوو شەقام ، گوشە بینکی پیک هیناوه تاقه خانووه
له بیزی خوی دا نه رووخینراوه .. ، هاوسی هه ردوو
تەنیشتی ؛ سی چوار ساله خانوھ کانیان له شوین درووست
هه لوه‌شاندووته وه ، کوشکو باله‌خانه یان له شوین درووست
کردووته وه .. ئه مه جگه له دوکانی چاک چاک بۆکری ..
مانه‌وهی ئم خانووه - قورپنه دیمه‌نیکی دزیو ده‌بەخشى ..
دارتوه ئەستوره که‌ی بەر هه یوان هیچکار زەلام دېتە بەرجاوا
پەتاییه‌تی له پایزدا ئم ناوه له‌گە لا ووشک بوروه کانی دەتەنی ..
شوینه واریکی کاره‌با ؛ چى کون یان نوی له سەر دیواریکی ئم
خانووه نابینری ... خیزانه‌که و راھاتون ، بىن کاره‌با
دەگوزه‌رینن .. رادیوو تەلە فزیون .. سەلاجە و مجە میدە و عن
عەناته کانی ئىمروی شار .. تا ئىستا لم مالەدا وجودیان
تەبۇوه ... ئەوهتە ئیواره و ئیواره کچە عازە بەکەیان .. لامبا
رەشد اگه‌راوه که دا دەگری ، له گهل پاک کردن وهی ... خەیال
دەبیبات وە ، بۇونی ئم لامپا يە ، چەند ساله .. هاوبەشى خەمی
هه مووان ده‌کات بۇیە و زۇو زۇو رەشداده‌گە بىزى ... پاشى
سېرىنە وە شوشە مل دریزه‌کە ، فتیله‌کە نه ختىك هەلەدە کىشى
بە کەل شقاته دایدەگىرسىنی و شوشە مل دریزه‌کە جىڭىز
ده‌کاته وە ... بە هەناسە بىيکى سارده‌وە له شوین خۇى
هەلىدە واسىتە وە .

مناله کان

ئاموزای ... به ریکه وت هه رکه ده چی ... ئاموزای لە گەل دەست
خوشکە کانى لە ژوورە تايىھەتى يە كەی خەریکى خویندن
دەور كردىنە وەي وانە كانىيان .. لىيان .. بە ژوور دەكەويت ، لە
دۇورى ئەمان لە سەر چىچكەن دادەنىشىت و خەيال ئە بىاتە وە .

شوربۇونە وە

زېرىن ھەست دەكە .. «رووناڭى ئامۇزايىو دەست -
خوشکە کانى وەك ئەم بنىادەمن ، بۈچى ئەم نە خویندەوار ؟
ئەوانىش خويندەوارو قسە زان و رووخۇش و پۇشتى
پەرداخ» ... لە كاتى پىشىدان و حەسانەوە ، ئەوان دەكەونە
گفت و گۇو قسە و باسى دونيايىن .. باسى تەلە فزىيون دەكەن .. لە
بەرنامە و گۇرانى و تەمىسىلى يە كانى شەوانى را بىردوو
دەدۇين ... زېرىن تەقەى سەرى دى .. قسە عەنتىكە کانى
تەمىسىلى يە كوردى يە كان دەلىنەوە زېرىن تەقەى سەرى
دى ... گۈيى لە ناوى مە حەممە ياسىن و حوسىن فەممە و
سۇعاد حوسىن و زۇرى تە دەبىت .. زېرىن تەقەى سەرى
دى .. سەيرى وىنە رەنگاۋ رەنگە کانى گۇفارى «مە وعىدو
شەبەكە و سەمەر» دەكەن .. زېرىن لە جوانىيان شاگەشكە
دەبىت .. بە ناجارى زارى دادەپچىرى و بە واق و رىماوى لە دىيار
هاوته مەنە کانى دەھەپەسى .. ئەمانىش بە كىلىل و نە فامى
دادەنин ... زۇر جار رووناڭ لىنى بىزار دەبىت .. بىنى دەلى
«بىرۇ دوشك» .. خۇى لى دەگرى .. نايدۇينى .. بە لام ئەم
«دۇشك» .. زۇر ناخايىنلى .. چونكە ھەر ئە وەندە نايدۇينى تا
چكار لە گۈرى نى يە .. ھەركە قاپ شوشىن و كۆل كردىن و
ئىستىكان شوشىن ھاتە و پېش .. رووناڭ ناچار دەبىت
بىدۇينى ، يە كىسەر دەستى گرمۇلە دەكەت ، پەنجەي
شايەتمان و ئەمە ئە وسەرەتى دەرىز دەكەت ، بە زېرىن دەلى
«باپىك بىيىنەوە ! دۇشك يان باپوشك» ... ئەميسىش بە ناجارى
دەست لە سەر پەنجەي شايەتمان دادەنلى ، دەلى ..
«باپوشك» ... ئىتىر دەكەويتە قاپ شتن .. ئەمانىش لە دۇورى
ئەم دادەنىشن و دەكەونە هيئە حىتە ... بە «ناو» ئى پىدەكەن ،
گوايە ناوىيکى كۈنە .. زۇر پىدەكەن .. بە قاقا .. زېرىنىش
لە گەل وان پىدەكەنلى .. بىنى ئە وەي بىزانى مە سەلە چى يە ؟

ھەرھەوت منال .. پېتىكى خويندن چى يە نازانن !! چۆن
فېر بىن .. گەر تا ئىستا لە قوتابخانە ناونووس نە كرابىن ...
جاران بچوك بۇون ، ھەستىيان بەم نە قوستانىيە يان نە ئەكىد ...
ئىستا ئە وە جار بە جار لە لاي دايىكىان بىزازى و ناپەزايى دەر
دەپىن ، دەلىن «بۈچى» ، كاتى خۇى باوكمان لە قوتابخانە
قەيدى نە كردىنە ؟

لە قۇكە

قوتابخانە يېكى سەرەتايى لە وېر جادە بەرامبەر
مالەكە يان ، چەند سالە بىنیات نراوه .. منالانى دەرو دراوسى
ھەرھە مۇويان تىيايا دەخوينى .

زېرىن

زېرىن نوبەرەو كىزى كەورەي مالە .. ھەندى جار بە
دزى دايىكى ، خۇى دەگەيىننەتە مائى مامى ..
لە وىندرە دەست بە جىاوازى دەكەت .. مائى مامى وەك
مائى وان نى يە ... خانوويان كە رېچىق و چىمەنلىق بە شىيە يېكى
نوبى بىنیات نراوه ... سەربانيان قور .. نى يە ، لە زىستانان
دلۇپە بىزازىيان بىكەت .. ، لە ھاوين دا مامو ماماۋىنى لە سەر
«چارپا» دەخون .. ، ھەر منالە و قەرۇپەلى ئە تايىھەتى خۇى
ھەيە ... باسى كارەباو شەتكانى بە كارەبا كار دەكەت ھەر
مەكە ... جله كوردى يە كانى كە «رووناڭ» ئامۇزايى لە بەرى
دەكە .. زېرىن ناوى قوماشە كانىشىيان نازانى .

لابەلا

ھەندى جار دايىكى رېكە ئە دەدات بېچىتە لاي «رووناڭ» ئى

تاپوی رهش

چربییک

کوره گوره زرار ... له زیرینی خوشکی سالیک
بچوکتره ... قهدهریکه له بئر ده رگا .. سندوقوره ییکی پر
پاکه تی همه جوئر له جگه رهی خومالی و بیانی داده نی ...
کاسبی یه ... جگه ره نی یه نه بیی .. به غدا ، سومه ر ، کیت ،
روسمان .. کریفن و زوری تریش .. له کل دهست نه که وتن و
به رز بیوته وهی نرخی پاکه ته کان .. پارهی ناو دهسته سپه کهی
بنمیچیش پترئه ستور ده بیت .

هر لابه لا

پاش نیوه روییک .. زرار تازه له نه خوشخانه گرابووه کوره کهی
بانگی کرد .. که چووه ده ره وه دوو زه لام راوه ستا بیون ...
وایان ده رخست که وه کیلی جگه رهی روسمان زده یفرؤشن وه ،
له کل زرار ریکه وتن چهند کارتونیک روسمانی بوبینن ...
داوای پاره بیان کرد .. زرار چوو .. دهسته سره کهی به
نه ستوری ده رهینا خستی یه دهستیان .. ئه مانیش له نیوان
خویان کردیانه مشت و مر ... پاشان دهسته سره کهیان به
نه مان ئه ستوری گه رانده وه ... تی یان گه یاند .. ده چن
کارتونه کان دینن ئینجا پاره که وه رده گرن .. سواری ئوتومبیل
بوون و بوی ده رجون ! زرار دهسته سره کهی برده وه
ژوویی .. ژنه کهی دیقه تی دا زانی شتیک گویاوه .. زرار
سے بیری کرد تهنا به رگی سره وهی نه ستودایی پاره که «ده»
باویکی سووره .. ئه وانی تر کاغه زی سبی یه و هیچی تر ...
زار له توانا یه کسه ردلی وهستا ، که وته خواره وه .

له قتهی دووهم

شوینی پیره خانوو ، کوره پانیکی به رباه لایه ، ساکه به یاریکی
رووت و قوته .. چهند کریکاریک خه تی بناغهی باله خانه ییکی
نوی ده کیش .. کوره گوره کهی زراری ره حمه تیش ، هر
خوی به کاره سانایه کان هله دهستن .

روونکردن وه ییک «زار جگه له خوی چوار براو تاقه
خوشکیکی هه یه ... ، هر که باوکیان مرد .. هه موومیراته کهی
نم پیره خانووه بیو ، تاپوی رهشی زه مانی مه لیکیان ماوه ..
هر چوار براو تاقه خوشکه کهیان ، به شایه دی دوو شاهیدو
مه لای مزگه وت خانویان به تاپوی رهش وه له قه بهل «زار» ی
برایان کرد .. ، پاشانیش له «عقاری» به ناویان کرد» ... کابرا
زور شایی بهم «تاپوی رهش» دیت ... ئیواره نی یه ده ری نه ینی و
نم دیووئه و دیوی نه کات ، وک بیه وی بزانی موزانه لی داوه
بان نه ! ئینجا له شوین خوی داده نیت وه ، له وته کی
خانووه کانی دراوی نوی کراونه ته وه .. هه ست به بیزاریکی
بی مانا ده کات ... چونکه ئه و زه لامهی خانووه کانی ئه ملام
نه ولای ئه می کری یه وه نوی کردن وه یه ک دوو جاره بیو له
«زار» یش ده کات که خانووه کهی بفروشتی ... نازانی چونی
و دلام بداته وه ! جا چون وه لامی بداته وه ؟ ! زه لامیک که تا
نیستا عاره بانه ییکی مامله ته کردمیت ، چون بزانیت فیه تی
خانویک چنده ؟ ! ده ترسنی .. نوه وک داوا کهی نرخیکی که م
بینت و زه ره ره بکات .. به ناچاری له کول خوی ده کات وه ، پشتی
ملی ده خورینی ... ده لی «کاکی خوم .. خانووه که م فروتنه نی
نی یه ...

لابه لا

چهند سالیکه زرار توشی نه خوشی دل بیووه ... که چی
نزیکی دکتور نه که وتوه .. نازانی نه خوشی یه که شی چی یه ؟ ..
هر که ده یشیگری وا ده زانی له کاره کهی هیلاک بیووه
بیویستی به حه سانه وه هه یه .. له سه ر پشت راده کشی .. ژن و
مند الله کانیشی له ژوو سه ری داده نیشن و فرمیسک داده بارینن

لابه لا

له وته کی نه خوشی یه تووشی زرار بیووه .. ناسی پاره کانی
ناموزگاری چوونه لای دکتوری لی ده کهن .. ئه گالتی به
قسه کانیان دی ، ده لی «دختوری هه موومان خوایه» .